

Kjøbenhavn paa Østerbros Station, hvilken Station da ogsaa særlig er bleven fremhævet. Jeg tror i og for sig, at man vilde gøre Publikum en daarlig Tjeneste ved at vedblive med Billetsalget lige indtil vedkommende Togs Afgang. Jeg tror, at naar man henviser til, at der fra Stationernes Side kan vises Trakasserier mod Publikum ved at lukke for tidlig, vil det muligvis ogsaa i mange Tilfælde blive opfattet som Trakasserier, naar man sælger Billetter til rejsende, indtil Toget gaar, naar nemlig de rejsende se Toget gaa lige for Næsen af sig, idet de komme ud paa Perronen med deres Billet. Det var jo heldigt, om man kunde undgaa begge Onder, og jeg tror ogsaa, at der i saa Henseende fra Statsbanedriftens Side vil blive vist saa megen Imødekommen som muligt. At Forholdet viser sig særlig paa de Stationer, hvor vedkommende Stationsforstander ogsaa maa virke som Billetsælger, er en Selyfølg, idet Stationsforstanderen her ikke paa samme Tid kan være ude paa Perronen noget før Togets Afgang, hvad Instruksen lyder paa, og ved Billetthullet for at sælge Billetter til de rejsende. Men ogsaa her vil sikkert Publikum have erfaret, at der fra Stationsforstanderens Side vises saa megen Hensyntagen som muligt ved, at man lige til det sidste henter Billetter til de rejsende. — Jeg kommer dernæst til at omtale Spørgsmaalet om Bænkevojnene, som har været drøftet af forskellige ærede Talere. Den ærede Ordfører udtalte her, at Finansudvalget ikke veg tilbage for at tage det Ansvar paa sig at begunstige Jyderne og Fynboerne i Forhold til Sjællænderne. Naar Statsbanerne vilde bibeholde det gamle Princip med Bænkevojnernesystemet i Jylland og Fyn, et System, der ikke har været brugt paa Sjælland — ikke fordi der ikke har været Efterspørgsmaal efter det, men fordi Statsbanerne overhovedet ikke vilde ind paa dette System — vil jeg dertil sige, at jeg gerne vil indrette det lige saa godt for Sjællænderne som for Jyderne og Fynboerne, og jeg tror ikke, det vil være umuligt at imødekomme Ønskerne i saa Henseende. Jeg skal saaledes antyde, at jeg tænker mig, at det ikke vil være forbundet med Udgifter eller Betænklichkeiten at nedsætte de nuværende Priser for Selskabsrejser ret betydelig. Prisen er for Tiden 2 Øre pr. Kilometer for Selskaber paa mindst 30 Personer. Den Pris vil kunne yderligere nedsættes, og jeg tror, man omtrent vil kunne gaa saa langt ned, som den gamle Pris var for Bænkevojnene

og endda opnaa den Fordel at hæve den Betingelse, som altid har været for Brugen af Bænkevojnene, at der skulde betales for en fuld Vogn, selv om man ikke havde det tilstrækkelige Antal Passagerer. Jeg vil dog sige, at dette System med Bænkevojnene eller den modererede Betaling for Selskabsrejser under ingen Omstændighed kan komme i Betragtning for Rejser i Kjøbenhavns Omegn. Dette har Statsbanerne aldrig kunnet indlade sig paa, og man vil heller ikke i denne Henseende kunne vise større Imødekommen i Fremtiden. Det ligger i Forholdenes Natur, at Trafikken ikke tillader denne Liberalitet i Kjøbenhavns nærmeste Omegn. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds udtalte sig angaaende Vadske- og Badeindretninger for Personalet ved Maskinværkstederne og ankede stærkt over den Mangel paa Imødekommen, som herskulde være vist fra Statsbanedriftens Side. Det ærede Medlem har jo ikke overset, at Statsbanerne i Aarenes Løb have imødekommet Ønsker paa dette Omraade ved mange forskellige Stationer rundt omkring i Landet. Spørgsmaalet drejer sig egentlig her kun om, hvorvidt det vil være muligt tillige at indrette Vadske- og Badeanstalter ved Kjøbenhavn. Det har man hidtil ikke troet at kunne, men jeg skal meget gerne henstille til Generaldirektoratet at tage Sagen under fornyet Overvejelse, og jeg tvivler ikke paa, at man med den gode Vilje, man altid har vist over for Personalet ogsaa under Maskinafdelingen, vil kunne finde Udveje til at imødekomme de paagældendes Ønsker, i alt Fald antager jeg, at Spørgsmaalet om Udlevering af varmt Vand til Maskinarbejderne efter endt Arbejdstid ikke vil kunne støde paa nogen væsentlig Vanskelighed, særlig naar de vedkommende træde i direkte Forhandling med deres overordnede, der altid have vist sig lydhøre over for deres Ønsker. Jeg har den Erfaring, at Arbejderne tidligere ikke have været nødt til at rekurere til slige kraftige Midler som dem, det ærede Medlem antydede i sit Foredrag, og som jo selvfølgelig ganske maa staa for hans egen Regning.

Med Hensyn til Postvæsenets Budget har der været Samraad mellem Udvalget og mig om Postbefordring om Søndagen paa Routen Masned Sund—Stubbekøbing—Bogø, og jeg har allerede gjort Skridt til at faa en Forhandling i gang med vedkommende Dampskibsselskab for at faa den paagældende Postroute udvidet til denne Fart. Jeg haaber til 3dje Behand-